

Р: Значи, току така няма да се интегрираме, значи, интеграцията лично за мене е, значи, не е само до нас, шото ако те не те приемат, ти не можеш да се интегрираш, след като колкото и да се опитваш, ако от българска страна не те възприемат просто няма как.

И: А ти мислиш ли, че не ви възприемат?

Р: Ами, значи, има си хора, които ни възприемат много нормално, ето, примерно, моите шефове, шото лично ни познават и имат друго мнение за мене и моите приятели, доколкото, нали, все пак, като седнат нещо да си говорят, говорят и като му кажат циганин и она почва да се обижда, кво пък толкова като си циганин. Слушал съм го много пъти как нещо се сдърпват и почват да се карат и единия му казал циганин и другия „Аре не ми викай циганин“. Кво толкова, че си циганин, само дето ни е по-тъмна кожата (мл.23, Ф, м.).

Ами интеграцията е много сложен процес, не става от днес за утре. Трябва много време, с години трябва това... Сложен процес и трябва примерно дадена общност да се... да се интегрира както сме ние примерно, в такъв квартал сме затворени, става въпрос не че сме затворени от стени и такива глупости, затворен квартал сме... Затворен е, защото примерно, ромите от другия край на квартала, те не смеят да слизат надолу, примерно към Овча купел... Защото там са гадни момчета, режат уши, бият яко циганите... Миналата година на едно момче, защото е циганин, само защото е циганин, му отрязаха ушите... Българи, да... И не само един случай, бият, таковат, затва сме затворени, но тва, че съм циганин нищо не ми пречи да си говорим, да си общуваме (мл.17, Ф, м.).

особености на „пришълците“ – цигани за младежите от „Христо Ботев“ и камбожанци – за младежите от „Факултета“, въпреки различията между двете ситуации и отношения. Друг е също така въпросът, че – както видяхме в някои от дотук цитираните интервюта и ще видим в някои от следващите откъси от интервюта – младежите от ромски произход без особено напрежение приписват групови особености на българите.